

HÖGSTA DOMSTOLENS BESLUT

Mål nr

meddelat i Stockholm den 30 september 2003

Ö 3390-01

I

KLAGANDE

Kalle Bergander i Stockholm AB, 556516-0149, Box 2095, 114 03 RÖNNINGE

Ombud: advokaten Henrik Wollén, Box 7315, 103 90 STOCKHOLM

MOTPART

Planavergne S.A., Fontanes, FR-46230 LALBENQUE, Frankrike

Ombud: advokaten Magnus G. Graner, Box 14240, 104 40 STOCKHOLM

II

KLAGANDE

Planavergne S.A.

Ombud: advokaten Magnus G. Graner

MOTPART

Kalle Bergander i Stockholm AB

Ombud: advokaten Henrik Wollén

SAKEN

I. Ansökan om verkställighet av utländsk skiljedom. II. Rättegångskostnader

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Svea hovrätt, avd. 8, beslut den 7 september 2001 i mål Ö 4645-99

Hovrättens beslut

se Bilaga

HÖGSTA DOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta domstolen avslår Kalle Bergander i Stockholm AB:s överklagande.

Med ändring av hovrättens beslut såvitt avser rättegångskostnad förpliktas Kalle Bergander i Stockholm AB att ersätta Planavergne S.A. för rättegångskostnad i hovrätten med dels femtioentusen (51.000) kr avseende ombudsarvode, dels motsvarande tretusen (3.000) FFR avseende utlägg, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 7 september 2001 till dess betalning sker

Kalle Bergander i Stockholm AB förpliktas ersätta Planavergne S.A. för rättegångskostnad i Högsta domstolen med elvatusentvåhundra tjugo (11.220) kr, avseende ombudsarvode, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för Högsta domstolens beslut till dess betalning sker.

YRKANDEN

Kalle Bergander i Stockholm AB (Bergander) har yrkat i första hand att Högsta domstolen undanröjer hovrättens beslut och visar målet åter till hovrätten och i andra hand att Högsta domstolen ogillar Planavergnes talan.

Bergander har vidare yrkat ersättning för rättegångskostnad i hovrätten med där yrkat belopp.

Planavergne har yrkat att Bergander förpliktas att ersätta Planavergnes rättegångskostnad i hovrätten.

Part har bestritt bifall till motparts yrkande.

Parterna har yrkat ersättning för rättegångskostnader i Högsta domstolen.

SKÄL

Skiljedomstolen Chambre Arbitrale Internationale pour les Fruits et Légumes i Strasbourg har i dom den 1 juli 1997 förpliktat Bergander att till det franska bolaget Planavergne betala sammanlagt 64.170 FFR jämte ränta på del av beloppet. Svea hovrätt har efter ansökan av Planavergne förklarat att domen, utom såvitt avser vissa ospecificerade kostnader, kan verkställas i Sverige.

Bergander har i verkställighetsärendet gjort gällande att bolaget inte haft något avtalsförhållande med Planavergne, i vart fall inte något som innefattat en skiljeklausul med behörighet för den aktuella skiljedomstolen samt att bolaget inte delgivits kallelse till förhandlingen på riktigt sätt och inte heller i övrigt givits möjlighet att lägga fram sin sak i skiljeförfarandet.

Skiljedomstolen har i sitt avgörande antecknat att parterna den 29 april 1997 genom rekommenderat brev kallats till förhandling i skiljedomstolens lokaler i Bonn den 27 maj 1997. Uppgiften har inte ifrågasatts av Bergander och det finns inte heller i övrigt anledning att utgå från annat än att Bergander beretts tillfälle

att utföra sin talan.

Den avgörande frågan i målet är därför om Bergander skall anses ha träffat ett avtal med Planavergne som inneburit att tvister om avtalet skulle prövas av skiljedomstolen i Strasbourg och om skiljedomstolen till följd härav varit behörig att ta upp tvisten. Bevisbördan för detta förhållande åvilar Planavergne (se 58 § första stycket lagen [1999:116] om skiljeförfarande).

Planevergne har till stöd för att skiljeavtal ingåtts åberopat innehållet i skiljedomens.

Skiljedomstolen har fattat sitt beslut på grundval av ett skriftligt material som inte i sin helhet har varit tillgängligt för Högsta domstolen. Materialet visar enligt skiljedomens att den ifrågavarande affären avtalats mellan parterna på försäljningsvillkor Code of practices for fresh edible fruit and vegetables in national and international trade (COFREUROP), vilka innehöll skiljedomsklausul som tilldelade den aktuella domstolen behörighet, och att domstolen till följd härav varit behörig att pröva tvisten.

Bergander har å sin sida i verkställighetsärendet åberopat viss bevisning till styrkande av att något avtal inte ingåtts mellan parterna.

Bestämmelserna i lagen om skiljeförfarande angående verkställighet av utländsk skiljedom och i den bakomliggande s.k. New York-konventionen bör tolkas mot bakgrund av den allmänna strävan att underlätta verkställighet som konventionen ger uttryck för (jfr NJA 1979 s. 527 och 1992 s. 733 samt Heuman, Skiljemannarätt, 1999, s. 729). Det måste normalt sett vara skiljedomstolen som har de bästa förutsättningarna att pröva frågan om sin egen behörighet. I det aktuella fallet bör

vidare beaktas att frågan om skiljeavtal ingåtts skall prövas enligt fransk rätt. Det finns mot bakgrund härav och med beaktande av vad som upplysts om det aktuella förfarandet anledning att i verkställighetsärendet utgå från att den tolkning och bevisvärdering som domstolen på grundval av det material som den haft till förfogande gjort i behörighetsfrågan är riktig.

För att verkställighet trots detta skall vägras måste det anses åligga Bergander att visa att domstolens avgörande varit felaktigt i nämnda hänseende. Den utredning som Bergander åberopat i verkställighetsärendet visar att Bergander i samband med affären inte velat vidkännas något avtal med Planavergne. Det leder dock inte till slutsatsen att skiljedomstolens avgörande i behörighetsfrågan, som delvis byggt på annat material, inte varit riktigt.

Något annat hinder mot verkställighet har inte framkommit. Berganders överklagande skall därför avslås.

Hovrätten har avvisat parternas yrkanden om ersättning för rättegångskostnader. Högsta domstolen har numera i rättsfallet NJA 2001 s. 738 II slagit fast att part kan få ersättning för kostnader i ärende om verkställighet av utländsk skiljedom. Vad Planavergne tappat i hovrätten måste, i förhållande till huvudsaken, sägas vara av ringa betydelse. Till följd härav skall Bergander ersätta Planavergne dess rättegångskostnader i målet. Planavergne har i hovrätten yrkat ersättning med 51.000 kr avseende arvode till ombudet, 3.000 FFR avseende översättning av skiljedomens och 29.526,49 FFR avseende arvode till den franske advokaten Michel Givry. Bergander har mot detta yrkande invänt bl.a. att den senares kostnader varit hänförliga till skiljeförfarandet och inte skall ersättas i verkställighetsärendet.

Planavergne får med hänsyn till målets omfattning i hovrätten anses vara skäli-
gen tillgodosett med, utöver utlägg, ett belopp motsvarande det av det svenska
ombudet yrkade beloppet avseende arvode.

J. Svensson L. S. Thorsson Lundius

Ella Nyström Anders Wersäll

Thornefors

I avgörandet har deltagit: justitieråden Svensson, Thorsson, Lundius,
Ella Nyström och Wersäll (referent)
Föredragande revisionssekreterare: Thornefors

Fotokopians överensstämmelse
med originalet intygas:

A. Wahlberg

SVEA HOVRÄTT
Avd. 8

BESLUT
2001-09-07

Stockholm

SÖ 29
Mål nr Ö 4645-99
Rotel 34

SÖKANDE

Planavergne S.A., Fontanes, F-46230 LALBENQUE, Frankrike

Ombud

Advokaten Magnus G. Graner, Box 14240, 104 40 STOCKHOLM

MOTPART

Kalle Bergander i Stockholm AB, 556516-0149, Box 2095,
114 03 RÖNNINGE

Ombud

Advokaten Henrik Wollsen, Box 7315, 103 90 STOCKHOLM

SAKEN

Ansökan om verkställighet av utländsk skiljedom

HOVRÄTTENS AVGÖRANDE

1. Hovrätten förklarar att en av Chambre Arbitrale Internationale pour les Fruits et Légumes den 1 juli 1997 meddelad skiljedom (se bil. A och B) mellan Planavergne S.A. och Kalle Bergander i Stockholm AB – utom såvitt avser den sista streck-satsen i domslutet – verkställs som en svensk domstols lagakraftgående dom, om inte Högsta domstolen efter överklagande av detta beslut bestämmer något annat.
2. Hovrätten avvisar Planavergne S.A.:s yrkande att den sista streck-satsen i den i punkten 1 angivna domen skall förklaras gälla i Sverige som en svensk domstols lagakraftgående dom.
3. Hovrätten avvisar Planavergne S.A.:s och Kalle Bergander i Stockholm AB:s yrkanden om ersättning för rättegångskostnader.

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 STOCKHOLM	Birger Jarls torg	08-700 34 00	08-21 93 27	09.00 – 11.30 12.30 – 15.00

YRKANDEN M.M. I HOVRÄTTEN

Planavergne S.A. (i fortsättningen kallat Planavergne) har, som ansökan slutligt utformats, yrkat att hovrätten förklarar att en av Chambre Arbitrale Internationale pour les Fruits et Légumes den 1 juli 1997 meddelad skiljedom (se bil. A och B) mellan Planavergne och Kalle Bergander i Stockholm AB (i fortsättningen kallat Bergander) skall – utom såvitt avser den sista streck-satsen i domslutet – förklaras vara verkställbar i Sverige. Såvitt gäller den sista streck-satsen i domslutet har Planavergne yrkat att hovrätten förklarar att skiljedomen skall gälla i Sverige som en svensk domstols lagakraftäggande dom.

Bergander har bestritt Planavergnes yrkanden.

Båda parter har yrkat ersättning för kostnader i målet.

Berganders ställföreträdare Karl Bergander har hörts under sanningsförsäkran på begäran av Bergander. Båda parter har åberopat skriftlig bevisning.

BERGANDERS INVÄNDNINGAR MOT PLANAVERGNES ANSÖKAN

Bergander har anfört och vidareutvecklat i huvudsak följande invändningar – vilka har bemötts av Planavergne – mot Planavergnes ansökan. Bergander har inte haft något avtalsförhållande till Planavergne och är därför inte heller bunden av något skiljeavtal med Planavergne. I vart fall har Bergander inte ingått något avtal med Planavergne som innebär att Chambre Arbitrale Internationale pour les Fruits et Légumes skulle vara skiljedomstol vid en eventuell tvist. Bergander bestrider att de faktiska omständigheter som skiljedomstolen har lagt till grund för sin behörighet föreligger. Vidare förutsätter verkställighet i Sverige av en utländsk skiljedom att det föreligger ett skriftligt skiljeavtal. Kostnaderna för skiljeförfarandet har inte specificerats i skiljedomen (sista streck-satsen i domslutet), och domen är därför inte verkställbar över huvud taget i den delen. Planavergne har inte heller rätt till ersättning för ombudskostnader. Vidare går åläggandet i skiljedomen om

ersättningsskyldighet avseende bikostnader för skiljeförfarandet (sista strecksatsen i domslutet) utöver Planavergnes yrkanden i förfarandet. Planavergnes yrkande såvitt avser ersättning för kostnader och bikostnader i skiljeförfarandet kan inte erkännas eller verkställas, eftersom skiljenämnden i dessa delar (sista strecksatsen i skiljedomen) har gått utöver vad nämnden kunnat besluta om. De delar av skiljedomen som inte avser åläggande om betalning av ett bestämt belopp kan inte verkställas och bör inte heller kunna erkännas.

HOVRÄTTENS SKÄL

Saken

Berganders ansökan om verkställighet avser en skiljedom som har meddelats i Strasbourg, Frankrike. Det får anses vara ostridigt mellan parterna att Bergander inte har väckt talan i Frankrike eller något annan stat om undanröjande av skiljedomen eller om beslut att den tills vidare inte får verkställas. Ansökan om verkställighet har gjorts efter ikraftträdandet av lagen (1999:116) om skiljeförfarande. Av punkten 2 i övergångsbestämmelserna till nämnda lag följer därför att den lagen skall tillämpas på ansökan. Vidare följer det av 52 § i nämnda lag att skiljedomen skall anses som utländsk.

Av 53 § lagen om skiljeavtal följer att en utländsk skiljedom, som grundar sig på ett skiljeavtal, erkänns och verkställs i Sverige, om inte något annat följer av 54-60 §§.

Bergander har invänt att parterna inte träffat något skiljeavtal. Av 58 § första stycket lagen om skiljeförfarande följer att Planavergne därför skall visa att ett skiljeavtal har ingåtts. Hovrätten anser att frågan om huruvida ett skiljeavtal har ingåtts i förevarande fall bör – enligt grunderna för nämnda lag (jfr 48 § och 54 § 1 i lagen samt artikel V första stycket a i 1958 års New Yorkkonvention om erkännande av verkställighet av skiljedomar) – bedömas enligt fransk rätt, eftersom skiljedomen har meddelats i Frankrike. Vid denna bedömning anser hovrätten att Planavergne, genom vad som framgår av

skiljedomen, får anses ha visat att parterna har träffat ett skiljeavtal i enlighet med vad som anges i domen.

Vid prövningen av Planavergnes yrkande att den aktuella skiljedomen – utom såvitt avser sista streck-satsens i domslutet – skall förklaras vara verkställbar i Sverige anser hovrätten att Bergander inte har visat att det föreligger något sådant hinder mot verkställighet som avses i 54 § lagen om skiljeförfarande. Hovrätten finner inte heller att något sådant hinder mot verkställighet som avses i 55 § nämnda lag föreligger. Inte heller i övrigt finns det enligt hovrättens mening något hinder mot verkställighet av skiljedomen i den nu aktuella delen. Planavergnes ansökan i denna del skall därför bifallas.

När det så gäller Planavergnes yrkande att skiljedomen såvitt avser sista streck-satsen i domslutet skall förklaras gälla i Sverige som en svensk domstols lagakraftägande dom konstaterar hovrätten att det enligt 56 § lagen om skiljeförfarande finns laglig grund för ansökan om förklaring av domstol att en utländsk skiljedomstol är verkställbar men att denna bestämmelse inte ger stöd för en förklaring av domstol av det slag som det nu aktuella yrkandet avser. Inte heller annars finns det laglig grund för en sådan förklaring. Planavergnes yrkande i detta hänseende skall därför avvisas.

Rättegångskostnader

Varken i lagen om skiljeförfarande eller rättegångsbalken eller annars finns det bestämmelser som ger rätt till ersättning för rättegångskostnader i ett mål i hovrätten om ansökan om verkställighet av en utländsk skiljedom. Parternas yrkanden om ersättning för rättegångskostnader skall därför avvisas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga C

Överklagande senast 2001-10-05.

Lars Persson

Göran Rosenberg Unto Komujärvi

I avgörandet har deltagit f.d. hovrättslagmannen Lars Persson samt
hovrättsråden Göran Rosenberg, referent, och Unto Komujärvi.

Enhälligt

Bestyrks i tjänsten

MONIKA FRITSCHÉ KARLSSON

Bil. A

Chambre Arbitrale Internationale pour les Fruits et Légumes

Ink. till Svea Hovrätt
REGISTRATORSKONTORET

1999-06-17

Strasbourg, le 1er Juillet 1997

Litige numéro 14 / 96

En la cause de

Société PLANAVERGNE SA.
FONTANES
F-46230 LALBENQUE
ci-dessous dénommée PLANAVERGNE
demanderesse,

Représentée par:

Maître Michel GIVRY
24, Place des Carmes
F-31000 TOULOUSE
Avocat,

contre

KALLE BERGANDER I STOCKHOLM AB
Box 2095
S-144 OZ RÖNNINGE
ci-dessous dénommée BERGANDER
Défenderesse,

Société SARL LES FRUITIERS
Résidence du Faubourg B2
Impasse Massenet
F-84300 CAVAILLON
Appelé en Garantie,

- Siège: Strasbourg

Secretariat Bonn: Schedestr. 11, 53113 Bonn, Tel. 0228.21.22.82, Fax 0228.21.32.65

Q

R.

A

concernant

la demande en paiement de:

- 44.740 FF, montant correspondant à la somme restant due relative à la livraison du 31 mai 1996, augmentée des intérêts de retard au taux légal applicable en France à compter du 10.07.1996., date d'exigibilité de la facture,
- de condamner Kalle Bergander à payer à titre de dommages-intérêts pour résistance abusive, la somme de 10.000 FF,
- de condamner Kalle Bergander à supporter les entiers frais et dépens de la procédure.

A titre subsidiaire:

- dans l'hypothèse où il ne serait pas fait droit à la demande des établissements Planavergne, de condamner la Société SARL LES FRUITIERS au paiement de la somme de 94.276 FF (somme rapportée dans la présente instance à 44.740 FF) en garantie des engagements souscrits envers elle en sa qualité de commissionnaire du croire.

LE TRIBUNAL ARBITRAL:

constitué conformément aux dispositions de l'article 6 du règlement et composé, de:

M. David FORMOSA -HERTFORSHIRE/ GB	- Président
M. Claude FRIEDERICH-STRASBOURG/F	- Arbitre
Madame Monika LUPPUS- BONN/ ALLEMAGNE	- Arbitre

Conformément au règlement d'arbitrage, le Président de la Chambre Arbitrale a désigné Madame Monika LUPPUS en remplacement de Madame Gertrud SCHMACK, défailante. Les parties ont été informées par écrit de ce changement dans la composition du Tribunal Arbitral et aucune d'entre-elles n'a usé de son droit de récusation.

-après une période de mise en l'état de l'affaire, les parties ont été convoquées par lettre recommandée avec accusé de réception en date du 29 Avril 1997 à comparaître à une audience qui s'est tenue le mardi 27 Mai 1997 à 11,00 heures dans les locaux du secrétariat de la Chambre Arbitrale Internationale pour les Fruits et Légumes, Schedestrasse 11, 53113 Bonn, ALLEMAGNE.

-cette audience s'est déroulée en présence de Maître Michel GIVRY, représentant la demanderesse et en l'absence de la défenderesse nonobstant une convocation en bonne et due forme par lettre recommandée avec accusé de réception en date du 29 Avril 1997.

- La SARL LES FRUITIERS, Appelée en Garantie dans cette affaire et informée par lettre recommandée AR de la présente procédure par le secrétariat de la Chambre Arbitrale, a refusé d'être appelée en Garantie dans cette affaire par courrier en date du 19 Février 1997 adressé au secrétariat de la Chambre Arbitrale.

- Les mémoires respectifs ont été recus en langue française et en langue anglaise .
- La langue de l'Arbitrage est le français.
- La présente est établie en 5 exemplaires originaux.

RESUME DES FAITS

Par confirmation d'achat en date du 30.05.96, le courtier SarL Les fruitiers adressait à la demanderesse Planavergne une commande de pommes Golden catégorie I au prix de 75 FF le coli départ pour le client et défenderesse Bergander. Le 31.05.1996, la demaderesse Planavergne confirmait la commande et informait le courtier que la marchandise serait expédiée le landemain, soit le 31.05.1996. Par fax du même jour, le courtier informait également le client Bergander de l'expédition et lui transmettait les coordonnées du fournisseur, soit Planavergne.

La demanderesse et fournisseur Planavergne adressa en date du 31 mai 1996 une facture à la défenderesse Bergander pour un montant de 94.276 FF correspondant à la marchandise expédiée. La marchandise a été livrée à Stockholm le 2 juin au soir et déchargée le 3 juin au matin.

Par fax du 5 juin 1996, la défenderesse Bergander adressait une réclamation à la connaissance du courtier SarL Les Fruitiers en mentionnant que les pommes livrées étaient de catégorie I à raison de 50% seulement, le reste étant de la catégorie II. Elle l'informait également qu'elle avait procédé à une expertise en date du 4 juin qui avait permis d'établir le résultat obtenu.

Par fax du 5 juin, le courtier répondait à la défenderesse Bergander que sa réclamation était faite tardivement, soit 48 heures après l'arrivée de la marchandise et réclamait l'entier paiement de la facture considérée.

Bergander répondait à ce fax le même jour en mentionnant qu'il avait informé le courtier par téléphone de la mauvaise qualité des pommes livrées et qu'il se déclarait prêt à discuter lui-même avec la Coface pour régler ce litige.

Par fax du même jour, la défenderesse Bergander informait encore le courtier qu'elle lui transmettrait le rapport d'expertise en précisant que les représentants de l'Ambassade de France pouvaient se rendre sur place afin de constater l'état de la marchandise.

Par fax du 6 juin, la demanderesse Planavergne informait le courtier que la marchandise livrée était conforme à la commande et refusait de ce fait la réclamation émanant du client, qui d'autre part était formulée trop tardivement.

Par fax du 7 juin, le courtier Les Fruitiers informait la défenderesse Bergander qu'un représentant du CFCE auprès de l'Ambassade de France à Stockholm était prêt à venir constater l'état de la marchandise, mais qu'il ne restait plus que 4 ou 5 palettes sur les 14 livrées par la demanderesse Planavergne.

La défenderesse Bergander fonde sa réclamation sur le fait que la marchandise qui lui a été livrée par la demanderesse Planavergne ne correspondait pas à la marchandise commandée par l'intermédiaire du courtier. La défenderesse Bergander faisait parvenir une copie du rapport d'expertise par fax en date du 7 juin 1996 à la demanderesse Planavergne ainsi qu'au courtier Les Fruitières.

La défenderesse Bergander retournait la facture envoyée par la demanderesse en précisant qu'elle n'était pas en relation d'affaires avec elle mais avec la Société Les Fruitières, et réclamait donc une autre facture.

En date du 31 juillet 1996, la défenderesse Bergander demandait alors auprès du courtier que lui soit adressée une note d'avoir d'un montant correspondant à la moitié de la valeur de la marchandise livrée.

Par lettre du 3 octobre 1996, l'avocat de la demanderesse Planavergne, Maître Givry, adressait un courrier à la défenderesse Bergander en lui réclamant le paiement de la facture litigieuse, soit un montant total de 94.276 FF.

En date du 20 janvier 1997, la défenderesse Bergander adressait au courtier Les Fruitières un virement d'un montant de 49.536 FF en paiement de la facture considérée, ce qui ramène la somme encore en litige à 44.740 FF.

Aussi, la demanderesse Planavergne a-t-elle saisi la Chambre Arbitrale afin que celle-ci se prononce sur le bien-fondé du litige.

PRETENTIONS ET MOYENS DES PARTIES

La demande de Planavergne exposée ci-dessus est motivée par le fait que Bergander lui reste redevable d'une somme de 44.740 FF à valoir sur une livraison de pommes Golden.

La demande de Bergander est motivée par le fait qu'elle soutient que la marchandise livrée était à raison de 50% de catégorie II et à raison de 50% seulement de catégorie I, alors que toute la livraison devait être en catégorie I.

SUR LA COMPETENCE

Attendu que seule la demanderesse Planavergne a signé le compromis d'arbitrage attribuant expressément compétence à la Chambre Arbitrale Internationale pour les Fruits et Légumes, anciennement dénommée Chambre Arbitrale CEE de Strasbourg, le Tribunal Arbitral a dû rechercher d'autres preuves de sa compétence parmi les pièces versées au dossier,

Attendu que le Tribunal Arbitral constate que sur demande écrite du Tribunal Arbitral, la demanderesse Planavergne par courrier en date 9 juin 1997 a transmis plusieurs factures antérieures, bordereaux de livraisons et confirmations de commande,

Attendu que le Tribunal Arbitral constate que les parties en litige entretenaient des relations d'affaires antérieurement au présent litige,

Attendu que le Tribunal arbitral constate que les contrats antérieurs ainsi que le contrat en cause ont été conclus aux conditions de vente COFREUROP moyennant une clause compromissoire attribuant compétence au Tribunal de céans,

Attendu que le Tribunal Arbitral constate qu'à réception de ces conditions générales de vente, la défenderesse Bergander n'a pas manifesté de volonté contraire,

Attendu que le Tribunal Arbitral constate également que la défenderesse Bergander n'a jamais manifesté sa volonté auprès de la demanderesse Planavergne ou auprès du courtier de ne pas les voir appliquer au contrat en cause,

Attendu que le Tribunal Arbitral constate que les parties en cause entretenaient des relations d'affaires suivies, et que la défenderesse Bergander ne conteste pas la compétence du Tribunal de céans,

Aussi, le Tribunal Arbitral s'estime t'il compétent pour juger du fond du litige.

SUR LE FOND

Attendu que le Tribunal Arbitral constate que les parties en litige ont convenu d'un contrat de vente de pommes Golden par l'intermédiaire d'un courtier.

Attendu que le Tribunal Arbitral constate que la demanderesse Planavergne a livré des pommes Golden par l'intermédiaire du courtier Les Fruitières à la défenderesse Bergander.

Attendu que le Tribunal Arbitral constate que la marchandise a été livrée à Stockholm (Suède), en date du 2 juin au soir et que défenderesse Bergander a réceptionnée cette marchandise le lendemain au matin, soit le 3 juin,

Attendu que le Tribunal Arbitral constate qu'eu égard aux pièces versées au dossier, la défenderesse Bergander connaissait les conditions de vente de la demanderesse Planavergne.

Attendu que le Tribunal Arbitral constate que la défenderesse Bergander avait l'obligation de se tenir aux dispositions contractuelles convenues avec la demanderesse Planavergne, soit les dispositions Cofreurop.

Attendu que le Tribunal Arbitral constate que la défenderesse Bergander ne s'est pas conformée aux dispositions contractuelles qui s'imposaient à elle, et plus particulièrement les § 17 et 18 Cofreurop qui lui imposaient d'informer immédiatement et par écrit la demanderesse Planavergne des motifs de sa réclamation,

Attendu que le Tribunal Arbitral constate que la défenderesse Bergander n'a porté sa réclamation à la connaissance du courtier que le 5 juin 1996 par fax, soit plus de 48 heures après l'arrivée de la marchandise,

Attendu que le Tribunal Arbitral constate que la défenderesse Bergander fait valoir dans son mémoire qu'elle a fait procéder à une expertise de la marchandise auprès de l'Institution "Survey International Sweden" en date du 4 juin 1996,

Attendu que le Tribunal Arbitral constate que de plus, l'expertise diligentée par la défenderesse Bergander n'a été effectuée que sur 4 à 5 palettes des 14 palettes livrées au total, les autres palettes ayant déjà été revendues par la défenderesse Bergander,

Attendu que le Tribunal Arbitral constate que la défenderesse Bergander fait valoir pour sa défense qu'elle a agi ainsi dans le souci de préserver ses intérêts et afin d'éviter que la qualité de la marchandise ne se détériore, et qu'aucune instruction ne lui est parvenue après qu'elle ait informée le courtier que le calibre livré n'était pas conforme,

Attendu que le tribunal Arbitral constate également que la défenderesse Bergander n'a pas respecté les conditions Cofreurop §18, en n'invitant pas la demanderesse Planavergne à se rendre ou se faire représenter à l'expertise qu'elle a diligentée unilatéralement, et que de plus, cette dernière est intervenue hors délais,

Attendu que le Tribunal Arbitral constate encore que la défenderesse Bergander avait la possibilité matérielle de porter sa réclamation d'ordre qualitative à la connaissance de la demanderesse Planavergne,

Attendu que le Tribunal Arbitral constate que la défenderesse Bergander n'était pas mandatée pour vendre au mieux la marchandise, et qu'elle a contrevenu à ses obligations contractuelles,

Attendu que le Tribunal Arbitral constate qu'eu égard aux pièces versées au dossier, il convient de donner droit à la demande de Planavergne.

SENTENCE

- Le Tribunal Arbitral de première instance après en avoir délibéré,
- Se déclare compétent pour connaître du fond,

- Condamne la défenderesse KALLE BERGANDER I STOCKHOLM AB à payer à la demanderesse PLANAVERGNE la somme de 44.740 FF (QUARANTEQUATREMILLESEPTCENTQUARANTE FRANCS FRANCAIS), augmentés des intérêts de retard au taux légal applicable en France à compter du 10 juillet 1996, date d'exigibilité de la facture,

- Condamne la défenderesse KALLE BERGANDER I STOCKHOLM AB à payer à la demanderesse PLANAVERGNE la somme de 10.000 FF (DIXMILLE FRANCS FRANCAIS) à titre de dommages-intérêts pour résistance abusive,

- Condamne la défenderesse KALLE BERGANDER I STOCKHOLM AB à rembourser à la demanderesse PLANAVERGNE la somme de 9.430 FF (NEUFMILLEQUATRECENTTRENTE FRANCS FRANCAIS), correspondant aux frais d'arbitrage versés par elle,

- Condamne la défenderesse KALLE BERGANDER I STOCKHOLM AB à supporter les entiers frais et dépens de la procédure,

Sentence réputée rendue à STRASBOURG

Président

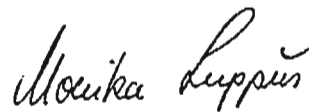
David FORMOSA

Arbitre

claude FRIEDERICH

Arbitre

Monika LUPPUS

Ink. till Svea Hovrätt
REGISTRATORSKONTORET

Bilaga 2b

Bil. B

1999-06-17

Översättning från franskan

Chambre Arbitrale Internationale pour les Fruits et Légumes
(internationell skiljedomstol för frukt och grönsaker)

Strasbourg den 1 juli 1997

Tvist nr 14/96

I tvisten mellan

Bolaget PLANAVERGNE SA
FONTANES
F-46230 LALBENQUE
nedan kallat PLANAVERGNE
kärande

företrätt av

Advokat Michel GIVRY
24, Place des Carmes
F-31000 TOULOUSE

och

KALLE BERGANDER I STOCKHOLM AB
Box 2095
S-144 03 RÖNNINGE
nedan kallat BERGANDER
svarande

Bolaget SARL LES FRUITIERS
Résidence du Faubourg B2
Impasse Massenet
F-84300 CAVAILLON
kallat som garanti,

Säte : Strasbourg

Sekretariat Bonn : Schedestras. 11, 53113 Bonn, Tel. 0228 21 22 82, Fax 0228 21 32 65

rörande

yrkande om :

- betalning av 44.740 FRF, belopp motsvarande den summa som kvarstår att betala för leveransen av den 31 maj 1996, ökat med dröjsmålsränta till lagstadgad räntesats tillämplig i Frankrike från den 10 juli 1996, vid vilket datum fakturan var förfallen till betalning,

- att Kalle Bergander dömes att i skadestånd för oskäligt motstånd betala ett belopp på 10.000 FRF,

- att Kalle Bergander dömes att svara för alla kostnader för förfarandet.

Subsidiärt :

- för det fall företaget Planavergnes yrkande ej skulle bifallas, att bolaget SARL LES FRUITIERS dömes att betala ett belopp på 94.276 FRF (belopp minskat i föreliggande förfarande till 44.740 FRF) som garanti för de åtaganden som tecknats av denna i dess egenskap av delkredereagent.

SKILJEDOMSTOLEN :

bildad enligt artikel 6 i bestämmelserna och sammansatt av :

David FORMOSA- Hertfordshire/GB
Claude FRIEDERICH - Strasbourg/F
Monika LUPPUS- Bonn/Tyskland

Ordförande
Skiljeman
Skiljeman

Enligt bestämmelserna för skiljeförfarande, utsåg ordföranden för skiljedomstolen Monika LUPPUS som ersättare för Gertrud SCHMACK som var förhindrad. Parterna har informerats skriftligen om denna ändring i skiljedomstolens sammansättning och ingen av dem har använt sig av sin rätt till jävsinvändning.

- efter en period av förberedelse av målet har parterna med rekommenderat brev med mottagningsbevis av den 29 april 1997 kallats att infinna sig till förhandling som hölls tisdagen den 27 maj 1997 kl 11.00 i sekretariatets för « Chambre Arbitrale Internationale pour les Fruits et Légumes » lokaler på adress Schedestrasse 11, 53113 Bonn, Tyskland.

- denna förhandling ägde rum i närvaro av advokat Michel GIVRY, som företrädde käranden, men i svarandens frånvaro trots kallelse i laga form med rekommenderat brev med mottagningsbevis av den 29 april 1997.

- SARL LES FRUITIERS kallat som garanti i detta ärende och informerat med rekommenderat brev med mottagningsbevis om föreliggande förfarande av skiljedomstolens sekretariat har vägrat att kallas som garanti i detta ärende i skrivelse av den 19 februari 1997 ställd till skiljedomstolens sekretariat.
- Respektive inlagor som inkommit är redigerade på franska och engelska.
- Språket för skiljeförfarandet är franskan.
- Föreliggande handling är upprättad i 5 original exemplar.

SAMMANFATTNING AV SAKFÖRHÅLLET

I bekräftelse av köp av den 30 maj 1996 beställde mäklaren Sarl Les Fruitiers hos käranden Planavergne äpplen av sorten Golden kategori I till ett pris av 75 FRF per kolli för att skickas till kunden och svaranden Bergander. Den 31 maj 1996 bekräftade käranden Planavergne ordern och informerade mäklaren om att varan skulle expedieras följande dag, alltså den 31 maj 1996. Med fax samma dag informerade mäklaren även kunden Bergander om leveransen och gav honom uppgifter om leverantörens, dvs Planavergne, namn, adress osv.

Käranden och leverantören Planavergne sände den 31 maj 1996 en faktura till svaranden Bergander på ett belopp på 94.276 FRF som motsvarade den expedierade varan. Varan levererades i Stockholm den 2 juni på kvällen och lastades av den 3 juni på morgonen.

Med fax den 5 juni 1996 sände svaranden Bergander en reklamation till mäklaren Sarl Les Fruitiers där denne angav att de levererade äpplena var av kategori I enbart till 50 % och resten av kategori II. Denne informerade även mäklaren om att en expertbedömning företagits den 4 juni som gjort det möjligt att fastställa detta.

Med fax den 5 juni svarade mäklaren svaranden Bergander att dennes reklamation var gjord sent, nämligen 48 timmar efter varans ankomst, och begärde betalning av hela fakturan i fråga.

Bergander svarade på denna fax samma dag och angav att han informerat mäklaren per telefon om de levererade äpplenas dåliga kvalitet och att han förklarade sig redo att själv diskutera med Coface för att göra upp denna tvist.

Med fax samma dag informerade svaranden Bergander ytterligare mäklaren om att han skulle skicka rapporten över expertbedömningen och preciserade att representanter för franska ambassaden kunde komma på plats för att konstatera varans beskaffenhet.

Med fax den 6 juni informerade käranden Planavergne mäklaren om att den levererade varan överensstämde med beställningen och vägrade av detta skäl att godtaga kundens reklamation vilken för övrigt var gjord för sent.

Med fax den 7 juni informerade mäklaren Les Fruitiers svaranden Bergander om att en representant för CFCE vid franska ambassaden i Stockholm var redo att komma och konstatera varans beskaffenhet men att det inte längre fanns mer än 4 eller 5 lastpallar kvar utav de 14 som levererats av käranden Planavergne.

Svaranden Bergander grundar sin reklamation på att varan som levererats av käranden Planavergne inte motsvarade den vara som beställts genom mäklaren. Svaranden Bergander skickade en kopia av rapporten över expertbedömningen med fax den 7 juni 1996 till käranden Planavergne liksom till mäklaren Les Fruitiers.

Svaranden Bergander returnerade fakturan som skickats av käranden och preciserade att han inte stod i affärsförbindelse med denne utan med bolaget Les Fruitiers och begärde alltså en annan faktura.

Den 31 juli 1996 begärde svaranden Bergander av mäklaren att få en kreditnota på ett belopp motsvarande halva värdet på den levererade varan.

I brev den 3 oktober 1996, sände kärandens advokat GIVRY ett brev till svaranden Bergander där han krävde betalning av den tvistliga fakturan, dvs ett belopp på totalt 94.276 FRF.

Den 20 januari 1997 överförde svaranden Bergander till mäklaren Les Fruitiers ett belopp på 49.536 FRF som betalning för fakturan i fråga vilket minskar det belopp som fortfarande är föremål för tvisten till 44.740 FRF.

Av dessa skäl har käranden Planavergne vänt sig till skiljedomstolen för att denna skall uttala sig om det berättigade i tvisten.

PARTERNAS ANSPRÅK OCH ARGUMENT

Planavergnes yrkande som anges ovan motiveras av att Bergander fortfarande är skyldig denne ett belopp på 44.740 FRF för en leverans av äpplen av sorten Golden.

Berganders yrkande motiveras av att denne hävdar att den levererade varan var till 50 % av kategori II och endast till 50 % av kategori I medan hela leveransen borde vara av kategori I.

ANGÅENDE BEHÖRIGHETEN

I betraktande av att endast käranden Planavergne undertecknat ett skiljedomsavtal där behörigheten uttryckligen tilldelas Chambre Arbitrale Internationale pour les Fruits et Légumes, tidigare kallat Chambre Arbitrale CEE de Strasbourg, har skiljedomstolen varit tvungen att söka efter andra bevis för sin behörighet i handlingarna i ärendet;

I betraktande av att skiljedomstolen konstaterar att på skriftlig begäran av skiljedomstolen käranden Planavergne med post den 9 juni 1997 översänt flera tidigare fakturor, följesedlar och orderbekräftelser ;

I betraktande av att skiljedomstolen konstaterar att parterna i tvisten upprätthöll affärsförbindelser före denna tvist ;

I betraktande av att skiljedomstolen konstaterar att tidigare kontrakt liksom kontraktet i fråga slutits på försäljningsvillkoren COFREUROP med en skiljedomsklausul som tilldelar behörighet till denna domstol,

I betraktande av att skiljedomstolen konstaterar att vid erhållandet av dessa allmänna försäljningsvillkor svaranden Bergander ej uttryckt att denne hade motsatta önskemål,

I betraktande av att skiljedomstolen likaså konstaterar att svaranden Bergander aldrig till käranden Planavergne eller till mäklaren uttryckt att han ej ville att de skulle tillämpas på avtalet i fråga,

I betraktande av att skiljedomstolen konstaterar att parterna i fråga hade kontinuerliga affärsförbindelser och att svaranden Bergander ej bestrider giltigheten av denna domstols behörighet,

Av dessa skäl anser skiljedomstolen att den är behörig att döma i sak i tvisten.

I betraktande av att skiljedomstolen även konstaterar att svaranden Bergander ej respekterat villkoren i Cofreurop § 18 då han ej inbjudit käranden Planavergne att komma till eller låta sig företrädas vid den expertbedömning han låtit utföra unilateralt och att denna dessutom skett för sent,

I betraktande av att skiljedomstolen dessutom konstaterar att svaranden Bergander materiellt sett hade möjlighet att delge käranden Planavergne sin reklamation beträffande kvaliteten,

I betraktande av att skiljedomstolen konstaterar att svaranden Bergander ej var befullmäktigad för att sälja varan till bästa pris och att han brutit mot sina avtalsmässiga åtaganden,

I betraktande av att skiljedomstolen konstaterar att med hänsyn tagen till handlingarna som ingivits i ärendet Planavergnes yrkande bör bifallas.

SKILJEDOM

Skiljedomstolen i första instans, efter att ha överlagt :

- förklarar sig vara behörig att pröva i sak,
- dömer svaranden KALLE BERGANDER I STOCKHOLM AB att till käranden PLANAVERGNE betala ett belopp på 44.740 FRF (FYRTIOFYRATUSEN-SJUHUNDRAFYRTIO FRANSKA FRANCS) plus dröjsmålsränta till lagstadgad räntesats tillämplig i Frankrike från den 10 juli 1996, vid vilket datum fakturan var förfallen till betalning,
- dömer svaranden KALLE BERGANDER I STOCKHOLM AB att till käranden PLANAVERGNE betala ett belopp på 10.000 FRF (TIOTUSEN FRANSKA FRANCS) i skadestånd för oskäligt motstånd,
- dömer svaranden KALLE BERGANDER I STOCKHOLM AB att till käranden PLANAVERGNE ersätta ett belopp på 9.430 FRF (NIOTUSENFYRAHUNDRA-TRETTIO FRANSKA FRANCS) utgörande av denna utlagda kostnader för skiljedomsförfarandet,
- dömer svaranden KALLE BERGANDER I STOCKHOLM AB att svara för alla kostnader och bikostnader för förfarandet.

Skiljedom ansedd som meddelad i STRASBOURG

Ordförande

(oläslig namnteckning)
David FORMOSA

Skiljeman

(oläslig namnteckning)
Claude FRIEDERICH

Skiljeman

(namnteckning)
Monika LUPPUS

Undertecknad av appellationsdomstolen i Aix-en-Provence auktoriserad översättare intygar att översättningen ovan översensstämmer med originalet på franska.

Nice den 12 maj 1999

Birgitta OLSSON NAY

